

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), Divisional Court, με διάταξη της 20ής Μαΐου 2005 στην υπόθεση Regina (εξ ονόματος της Thames Water Utilities Ltd) κατά South East London Division, Bromley Magistrates' Court, παρεμβαίνουσα: The Environment Agency

(Υπόθεση C-252/05)

(2005/C 205/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 20ής Μαΐου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Ιουνίου 2005, το High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), Divisional Court, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Regina (εξ ονόματος της Thames Water Utilities Ltd) και South East London Division, Bromley Magistrates' Court, παρεμβαίνουσα: The Environment Agency, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) (Ερωτάται) αν τα λύματα που διαρρέουν από αποχετευτικό δίκτυο συντηρούμενο από δια νόμου συσταθείσα επιχείρηση αποχετεύσεως κατά την έννοια της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και/ή τον Water Industry Act 1991 (WIA 1991) αποτελούν «απόβλητα» κατά την έννοια της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ ⁽²⁾ (όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ ⁽³⁾) (οδηγία περί αποβλήτων).
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, (ερωτάται) αν τα ως άνω λύματα
  - α) δεν εμπίπτουν στην έννοια του αποβλήτου κατά την έννοια της οδηγίας περί αποβλήτων λόγω της εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο iv, της οδηγίας περί αποβλήτων και, ειδικότερα, λόγω της εφαρμογής της οδηγίας περί αστικών λυμάτων και/ή του WIA 1991, ή

β) εμπίπτουν στο άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας περί αποβλήτων και εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας περί αποβλήτων λόγω της εφαρμογής, ιδίως, της οδηγίας περί αστικών λυμάτων.

⁽¹⁾ Οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135 της 30.05.1991, σ. 40).

⁽²⁾ Οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86).

⁽³⁾ Οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78 της 26.03.1991, σ. 32).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 16 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση C-254/05)

(2005/C 205/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Bruno Stromsky, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 16 Ιουνίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, επιβάλλοντας όπως τα συστήματα αυτόματης πυρανιχνεύσεως μέσω σημειακού φωρατή, τα οποία κατασκευάζονται ή διατίθενται στο εμπόριο νομίμως εντός άλλου κράτους μέλους και δεν φέρουν τη σήμανση «ΕΚ»:
  - είναι σύμφωνα προς το βελγικό πρότυπο NBN S21-100,
  - υπόκεινται σε έγκριση τύπου, εν προκειμένω από το BOSEC, εμπόδιο το οποίο επιτείνεται λόγω των δυσανάλογων δαπανών που προϋποθέτει η έγκριση αυτή,
  - υποβάλλονται σε δοκιμές και σε εξακριβώσεις στο πλαίσιο της εν λόγω εγκρίσεως τύπου, οι οποίες, κατ' ουσίαν, αποτελούν περιττή επανάληψη των ελέγχων που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο άλλων διαδικασιών εντός άλλου κράτους μέλους,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 της Συνθήκης ΕΚ.
2. να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την Επιτροπή, η βελγική κανονιστική ρύθμιση εισάγει περιορισμούς στη χρήση των συσκευών πυραυλινοειδούς που κατασκευάζονται ή διατίθενται στο εμπόριο νομίμως εντός άλλων κρατών μελών και, έτσι, είναι ασυμβίβαστη προς το άρθρο 28 ΕΚ, δεν δικαιολογείται δε βάσει του άρθρου 30 ΕΚ,

δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, και από το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/76/ΕΚ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, για την αποτέφρωση των αποβλήτων·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 16 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση C-255/05)

(2005/C 205/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Μ. Κωνσταντινίδη, επικουρούμενο από τους F. Louis και A. Carobianco, δικηγόρους άσκησε στις 16 Ιουνίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να υποβάλει, προ της χορηγήσεως της σχετικής άδειας, το σχέδιο για την κατασκευή της τρίτης γραμμής του αποτεφρωτήρα ASM της Brescia, ο οποίος αποτελεί εγκατάσταση που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως έχει τροποποιηθεί, σε εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων κατά τα άρθρα 5 και 10 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως έχει τροποποιηθεί, και

— παραλείποντας να θέσει στη διάθεση του κοινού, σε ένα ή περισσότερα προσβάσιμα σημεία, επί χρονικό διάστημα επαρκές προκειμένου το κοινό να έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του προ της λήψεως αποφάσεως εκ μέρους της αρμόδιας αρχής, την αίτηση χορηγήσεως άδειας για τη λειτουργία της τρίτης γραμμής του αποτεφρωτήρα της Brescia, την απόφαση περί χορηγήσεως της άδειας, καθώς και αντίγραφο της άδειας αυτής,

— παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η εταιρία ASM Brescia SpA διαχειρίζεται αποτεφρωτήρα δύο γραμμών για τη λειτουργία του οποίου χορηγήθηκε άδεια το 1993. Εντούτοις, προ του 2003, η ASM Brescia SpA προέβη στην κατασκευή «τρίτης γραμμής» αποτεφρώσεως απορριμμάτων.

Η τρίτη γραμμή του αποτεφρωτήρα της Brescia χαρακτηρίζεται ως εγκατάσταση που εκτελεί εργασίες ανακτήσεως υπό την έννοια του σημείου R1 του παραρτήματος ΙΒ της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ και έχει δυναμικότητα μεγαλύτερη των 100 τόνων ημερησίως. Ο εν λόγω αποτεφρωτήρας έπρεπε, συνεπώς, να υποβληθεί στη διαδικασία εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων (στο εξής: ΕΠΕ) υπό την έννοια της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε.

Εντούτοις, όπως επιβεβαιώνουν και οι ιταλικές αρχές, το σχέδιο κατασκευής της τρίτης γραμμής δεν υποβλήθηκε ούτε σε διαδικασία ΕΠΕ ούτε σε ειδική εξέταση (εξέταση της δυνατότητας εφαρμογής της διαδικασίας ΕΠΕ). Συγκεκριμένα, η ιταλική νομοθεσία δεν προβλέπει τη γενική υποβολή σε διαδικασία ΕΠΕ σχεδίων που αφορούν εγκαταστάσεις διαχειρίσεως απορριμμάτων, όπως επιτάσσουν οι διατάξεις της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, αλλά προβλέπει πολλές εξαιρέσεις που περιορίζουν σημαντικά το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο αποκλεισμός της εφαρμογής της διαδικασίας ΕΠΕ επί των εγκαταστάσεων που εκτελούν εργασίες ανακτήσεως δεν ερείδεται στην κοινοτική νομοθεσία και συνιστά, ως εκ τούτου, πρόδηλη παραβίαση της.

Όσον αφορά το άρθρο 12 της οδηγίας 2000/76/ΕΚ, η Επιτροπή προσάπτει στις ιταλικές αρχές ότι, εν αντιθέσει προς τις επιταγές του εν λόγω άρθρου, δεν προέβησαν στη δημοσίευση της αιτήσεως χορηγήσεως άδειας για τη λειτουργία της τρίτης γραμμής και της σχετικής αποφάσεως χορηγήσεως της άδειας.

⁽¹⁾ ΕΕΕΕ L 175 της 5ης Ιουλίου 1985, σ. 40.

⁽²⁾ ΕΕΕΕ L 73 της 3ης Μαρτίου 1997, σ. 5.

⁽³⁾ ΕΕΕΕ L 332 της 28ης Δεκεμβρίου 2000, σ. 91.